

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 396/08-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. januára 2009 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť A. V., B., zastúpenej advokátkou JUDr. E. L., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 147/05 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo A. V. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 147/05 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 147/05 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. A. V. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. A. V. p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 335,29 € (slovom tristotridsaťpäť eur a dvadsaťdeväť centov), ktoré je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právnej zástupkyne JUDr. E. L., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 396/08-14 z 22. októbra 2008 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť A. V., B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 147/05.

Zo sťažnosti vyplýva, že v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 147/05 sa žalobou podanou okresnému súdu 24. mája 2005 sťažovateľka a spol. domáhali proti žalovaným vypratania nehnuteľností. Podľa tvrdenia sťažovateľky okresný súd koná v jej veci so zbytočnými a neodôvodnenými priet'ahmi, čím sa predlžuje stav jej právnej neistoty a odd'aluje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„Aj napriek tomu, že predmet sporu je ako po skutkovej, tak aj po právnej stránke veľmi jednoduchý, ktorý sa dal skončiť na prvom a jedinom pojednávaní, do dnešného dňa sa tak nestalo a dokonca súd zatiaľ neurobil ani jeden úkon, smerujúci k meritórnemu riešeniu.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo A. V. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru, Okresným súdom Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 147/05, porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 147/05 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. A. V. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 120.000 Sk, ktorú sumu jej vyplatí OS Bratislava I v lehote do 1 mesiaca.“

Sťažovateľka si uplatnila aj nárok na úhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom v sume 12 706 Sk.

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predsedníčka listom sp. zn. Spr 3713/08 z 19. novembra 2008 a právna zástupkyňa sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 5. decembra 2008.

2.1 Predsedníčka okresného súdu okrem popisu procesných úkonov okresného súdu v skúmanom konaní vo svojom vyjadrení uviedla:

«Súhlasím s tým, aby... Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti ak dospeje k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. ...

V období od 19. 06. 2006 do 16. 04. 2007 sa predmetný spis nachádzal na Krajskom súde v Bratislave z dôvodu odvolaní podaných navrhovateľom. V období od doručovania rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave účastníkom konania (19. 06. 2006) do pokynu na zapožičanie spisu tunajšieho súdu (16. 04. 2007) je predmetné konanie poznačené prietahmi v konaní, čo možno považovať v danej veci za objektívny prietah, ktorý bol

spôsobený predovšetkým vysokým nápadom vecí v oddelení vyššieho súdneho úradníka, zákonného sudcu ako aj nedostatočným personálnym obsadením sudcov na civilnom úseku tunajšieho súdu. Vzhľadom na vysoký nápad v oddelení „14 C“ a pretrvávajúci veľký počet nevybavených vecí v oddelení 14 C sa jednotlivé časové úseky medzi úkonmi sudkyne a vyšších súdnych úradníkov predĺžili.

Zároveň si Vám dovoľujem oznámiť, že som pristúpila k sledovaniu vecí a požiadala som zákonnú sudkyňu o konanie vo veci, tak aby k ďalším prieťahom v konaní nedochádzalo. Nakoľko zaťaženosť súdneho oddelenia resp. jednotlivých obchodných sudcov nemôže byť dôvodom na porušenie práva účastníka konania garantovaného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, mám za to, že predmetné konanie je poznačené zbytočnými prieťahmi avšak objektívneho charakteru. Ide o spor, ktorým sa účastník domáha vypratania nebytových priestorov.»

2.2 Právna zástupkyňa sťažovateľky vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu okrem iného uviedla:

«Súhlasíme s upustením od ústneho pojednávania a k zaslanému vyjadreniu podávame nasledovné stanovisko:

Predsedníčka okresného súdu vo vyjadrení neuviedla ani jeden ústavnoprávny argument, ktorý by svedčil proti vyhovaniu našej sťažnosti. Dokonca uznáva, že bolo porušené právo sťažovateľov na súdnu ochranu v primeranej dobe, a to pre zaťaženosť konajúcej sudkyne - ktorú ospravedlňuje, že to nezapríčinila - ale na druhej strane chce prieťahy pričítať aj žalobcom, čo už vôbec nie je korektné.

Z ústavnoprávneho hľadiska je totiž len vecou štátu, ako organizuje svoje súdnictvo, ale aj napriek tomu musí ich základná princípy - medzi ktoré patrí aj „primeranosť doby“ na ukončenie vecí - rešpektovať a prípadné nedostatky - tu preťaženosť súdu, o ktorej možno však polemizovať - zobrať na svoje plecia.»

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vecí namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na

prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či označeným postupom okresného súdu bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 14 C 147/05:

- 24. máj 2005 – žalobou podanou okresnému súdu sa sťažovateľka a spol. domáhali, aby žalovaná vypratala nebytové priestory, ktoré užívala na základe nájomnej zmluvy, ktorá bola podľa tvrdení sťažovateľky a spol. neplatnou, pretože pri jej uzavretí nebol daný súhlas príslušného štátneho orgánu, a zároveň sa sťažovateľka a spol. domáhali od žalovanej zaplataenia dlžného nájomného, pričom sťažovateľka a spol. sa domáhali aj vydania predbežného opatrenia,
- 30. máj 2005 – právny zástupca sťažovateľky a spol. podaním opravil, resp. upresnil označenie žalovanej,
- 23. jún 2005 – okresný súd uznesením zamietol návrh na vydanie predbežného opatrenia,
- 20. júl 2005 – sťažovateľka a spol. podali odvolanie proti uzneseniu z 23. júna 2005 a proti jeho výroku o trovách konania podal odvolanie právny zástupca žalovanej,
- 22. júl 2005 – okresný súd zaslal odvolania účastníkov na vyjadrenie protistrane,
- 5. august 2005 – spis bol predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“),
- 17. august 2005 – krajskému súdu boli od okresného súdu postúpené vyjadrenia oboch sporových strán k odvolaniam,

- 7. apríl 2006 – krajský súd uznesením č. k. 6 Co 274/05-53 napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil vo výroku o trovách konania a vo zvyšnej časti uznesenie okresného súdu potvrdil,
- 6. jún 2006 – spis bol vrátený okresnému súdu,
- 19. jún 2006 – okresný súd doručoval uznesenie krajského súdu účastníkom konania,
- 8. november 2006 – sťažovateľka a spol. žiadali, aby okresný súd vo veci konal a nariadil pojednávanie,
- 25. apríl 2007 – okresný súd vyzval sťažovateľku a spol., aby oznámili aktuálnu cenu nehnuteľnosti za účelom vyrúbenia súdneho poplatku za žalobu,
- 10. máj 2007 – právna zástupkyňa sťažovateľky a spol. oznámila okresnému súdu, že predmet žaloby nesmeruje k nehnuteľnosti ako takej, ale k nebytovým priestorom v nej, ktorých vypratania sa domáhajú, a tento priestor je neoceníteľný v peniazoch, pričom uviedla, že súdny poplatok podľa všeobecného sadzobníka (kolkové známky v sume 2 000 Sk) už sťažovateľka a spol. zaplatili pri podaní žaloby, a súčasne urgovala nariadenie pojednávania,
- 3. júla 2007 – sťažovateľka a spol. zaplatili súdny poplatok za žalobu v sume 29 000 Sk,
- 9. júl 2007 – okresný súd zistil, že sťažovateľka zaplatila 3. júla 2007 súdny poplatok v sume 29 000 Sk,
- 11. júl 2007 – právna zástupkyňa sťažovateľky a spol. oznámila okresnému súdu, že hodnota nebytového priestoru je približne 500 000 Sk a v tejto súvislosti už sťažovateľka zaplatila súdny poplatok v sume 29 000 Sk, o čom zaslali aj doklad (ústrižok poštovej poukážky),
- 24. september 2007 – právna zástupkyňa sťažovateľky a spol. urgovala nariadenie pojednávania,
- 31. október 2007 – právna zástupkyňa sťažovateľky a spol. urgovala nariadenie pojednávania,
- 4. júl 2008 – okresný súd uznesením uložil žalovanej, aby sa vyjadrila k žalobe,
- 28. júl 2008 – okresnému súdu bola od pôvodného právneho zástupcu žalovanej vrátená výzva zo 4. júla 2008 spolu s pripojenými písomnosťami s odôvodnením, že 5. februára 2008 bolo okresnému súdu doručené odvolanie plnej moci žalovanou tomuto právnenému zástupcovi, takže ďalšie písomnosti musí okresný súd zasielať priamo žalovanej,
- 31. júl 2008 – okresný súd opakovane zasielal uznesenie zo 4. júla 2008 priamo žalovanej,

- 21. august 2008 – žalovaná sa vyjadrila k žalobe,
- 10. september 2008 – okresný súd žiadal od Okresného súdu Bratislava V zapožičanie spisu sp. zn. 12 C 313/2003,
- 16. október 2008 – okresnému súdu bol zapožičaný vyžiadaný súdny spis,
- 18. november 2008 – okresný súd nariadil pojednávanie na 14. január 2009,
- 14. január 2009 - pojednávanie bolo odročené na 24. január 2009.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva

(ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04, I. ÚS 182/06).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (m. m. I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 147/05 o žalobe sťažovateľky a spol., ktorou sa domáhali vypratania nehnuteľnosti, došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na predmet konania, ako aj rozsah a charakter okresným súdom vykonaných procesných úkonov nejde o konanie právne či fakticky zložené.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky ako účastníčky konania, ústavný súd v jej správaní nezistil žiadnu takú okolnosť, ktorá by podstatným spôsobom prispela k predĺženiu konania.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a v tejto súvislosti zistil, že okresný súd bol nečinný viac ako 10 mesiacov, a to v čase od 19. júna 2006, keď expedoval rozhodnutie krajského súdu účastníkom konania, do 25. apríla 2007, keď vyzval sťažovateľku a spol. na oznámenie skutočností rozhodných pre vyrúbenie súdneho poplatku. Obdobne okresný súd nevyvíjal relevantnú procesnú aktivitu ani v čase od 9. júla 2007, keď zistil, že sťažovateľka a spol. zaplatili súdny poplatok, do 4. júla 2008, keď vyzval žalovanú, aby sa vyjadrila k žalobe, t. j. viac ako jeden rok.

Ústavný súd poznamenáva, že dobu, počas ktorej sa spis z dôvodu odvolacieho konania nachádzal na krajskom súde (od 5. augusta 2005 do 6. júna 2006) a ktorej dĺžku, resp. trvanie nemohol okresný súd ovplyvniť, nemožno z objektívnych dôvodov pripočítať na jeho ťarchu.

Obrannú argumentáciu okresného súdu spočívajúcu v poukazaní na nadmernú zaťaženosť zákonnej sudkyne okresného súdu, čo malo prispieť k celkovej dĺžke konania, ústavný súd neakceptoval. Uvedená skutočnosť nemôže odôvodňovať celkovú dĺžku posudzovaného súdneho konania.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 48/96, II. ÚS 52/99, III. ÚS 17/02) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v konečnom dôsledku

nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné priet'ahy v súdnom konaní (napr. I. ÚS 88/05).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 147/05 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľky zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti s'ťažovateľke poskytnutej ochrany ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

S'ťažovateľka sa domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 120 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre s'ťažovateľku dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať s'ťažovateľke aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu považuje za primerané v sume 1 500 €, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil

(v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezov ústavného súdu.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jej právneho zastúpenia advokátkou, ktorá si uplatnila nárok na ich náhradu v sume 12 706 Sk vrátane 19 % DPH.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2008 je 3 176 Sk a hodnota režijného paušálu je 191 Sk.

S poukazom na výsledok konania ústavný súd priznal sťažovateľke nárok na úhradu trov konania za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2008 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnému súdu a vyjadrenie z 5. decembra 2008) v sume 10 101 Sk, t. j. 335,29 € vrátane režijného paušálu (právna zástupkyňa nepredložila osvedčenie platcu DPH, preto jej nebolo priznané), tak ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2009